

“El marge d’error és mínim”

“Pel que fa a resultats, l’entrada a l’Olot ha estat dolenta ja que sumant un sol punt de nou de possibles no podem estar satisfets”

“No és fàcil arribar a un vestidor que havia perdut una referència a la qual estaven acostumats els darrers anys”

Gabri Garcia (Sallent, 10/02/1972) va ser triat per l’Olot com a encarregat de redreçar els resultats de l’equip, que tot i lligar una línia ascendent de joc amb Raúl Garrido, no aconseguia sortir del perill. En els tres primers partits amb l’exjugador del Barça i l’Ajax com a tècnic, els de la Garrotxa han aconseguit un sol punt, un botí que ha fet replantejar tots els objectius optimistes en boca del mateix tècnic bagenc. Un punt de nou de possibles des de la seva arribada. No ha estat el revulsiu desitjat, però quina valoració en fa, de les primeres setmanes a l’Olot? Pel que fa a resultats, la meva entrada al club ha estat dolenta. Com a entrenador hauria volgut aconseguir coses més positives. N’hi ha hagut algunes, però m’agrada ser sincer i, sumant un punt de nou de possibles, no podem estar satisfets. Pel que fa a les sensacions, la primera setmana prevèiem no tenir-les del tot bones, ja que vam fer pocs entrenaments, ens visitava el líder i era un canvi gros per a la plantilla, l’arribada d’un nou tècnic després de tres anys i mig amb el mateix entrenador. En el segon partit a Badalona també ens va costar molt. Els dos últims rivals han estat incòmodes per la nostra manera de jugar. Ens van millor equips que ens vinguin a pressionar més a dalt per nosaltres tenir més espais. Però al camp del Prat, per primera vegada en setze jornades, vam mantenir la porteria a zero i vam sumar un punt amb sensacions bastant bones. D’aquest últim partit, en podem treure més coses positives i ens trobem en aquest camí per donar força al grup, que fa un treball bo en el dia a dia. Com es gestiona una plantilla que ha perdut el seu líder dels darrers tres anys i mig? Els va trobar orfes d’un guia? Els primers dies, i és normal que amb l’arribada d’un nou entrenador tothom estigui en atenció, observant, vigilant i coneixent. No és fàcil arribar a un vestidor que havia perdut una referència a la qual estaven acostumats. Després del període d’observació, però, no m’ha costat gens entrar a dins. Els jugadors i la gent del club, evidentment, m’han ajudat i m’he sentit ben rebut. Ara mateix hi ha més confiança, ens estem coneixent una mica tots i em trobo molt còmode amb el grup per aportar els meus coneixements, extraient coses bones i dolentes, i fer que confiïn en mi per ser el guia i que trobem el que volem per reconduir la situació que vivim. La plantilla té futbol a les cames. El bloqueig és mental? Gairebé és la mateixa plantilla que el curs passat i són jugadors que es coneixen i tenen nivell perquè ho han demostrat. En aquest aspecte, no hi ha cap dubte que l’Olot és un equip capacitat per competir en aquesta categoria. El format és el que és i el temps escàs? Quan vaig arribar quedaven vuit partits i de temps no n’hi ha gaire, o sí, però el marge d’error amb el temps que queda és mínim ja que hem fallat dos dels tres primers partits des que hem arribat. Intentem buscar els resultats però també les sensacions, ja que ens quedarà una segona fase. El que vull és que l’equip estigui preparat per competir de la millor manera en els cinc partits que queden, aconseguir victòries i, sobretot, en els vuit partits de la segona fase arribar amb la confiança màxima que s’ha anat perdent. El millor és fer-se a la idea que l’equip haurà de patir fins a l’últim partit de la segona fase per evitar perdre dues categories? Totalment. Intento ser realista i honest. Ara mateix només podem pensar en això. Evidentment, també en el proper partit i en el fet que queden quinze punts. No soc un entrenador que fa previsions en cap aspecte perquè s’escapa de les meves mans. La realitat és que estem en una situació crítica pel que fa a la classificació i que hem de salvar l’equip sigui com sigui, i aquest és l’objectiu que em marco. En el context actual de pandèmia, arribar a un nou club sense públic a les graderies, amb nerviosisme en l’entorn i un equip acostumat a un tècnic des de fa molt de temps, no l’ajuda? Segur que no. Crec que hi ha equips als quals aquest context –que evidentment no vol ningú i que ens agradaria que no existís– els ha anat bé. En el nostre cas és totalment diferent. Des de fora, i ara des

de dins, he vist que l'Olot és un club amb molta unitat, hi ha comunió entre l'afició i l'equip, i no tenir-los a l'estadi ens resta, tot i que no ho volem fer servir com a excusa. Sí que els sentim ja que l'afició intenta donar suport des del mur, però no ho podem canviar nosaltres i només els demano que empenyin de la manera que puguin. Tot té un procés. És més del 4-3-3, 4-2-3-1 i l'equip jugava amb 3-4-2-1, 3-4-1-2... Està combinant els esquemes per fer que l'assimilació sigui gradual? Ja vaig dir que em sentia còmode amb qualsevol dels sistemes que tocava l'equip, amb el 4-3-3 o amb el 3-5-2, o les variants que s'estaven aplicant. M'agrada la sortida amb tres jugadors partint del 4-3-3 o directament confeccionar una línia de tres. Al final, els futbolistes són els que et transmeten les sensacions i et diuen com es troben amb cada dibuix. Tot i tenir la seva idea, un tècnic no s'ha de quadrar en una de fixa, sinó parlar i debatre amb el jugador i decidir al final depenent també de l'equip contrari. La millora ha començat des de la defensa i obtenint la primera porteria a zero, però encara no ha pogut celebrar cap gol com a tècnic. Preocupat? El futbol és així. Quan et preocupa un aspecte el corregeixes i potser en desajustes algun altre, sinó seria molt avorrit. En arribar tothom estava convençut que mantenir la porteria a zero i donar solidesa defensiva a l'equip era vital. Al camp del Prat en Pol Ballesté va fer bones intervencions, però són xuts des de fora, que és el menys perillós, encara que ho pot ser si el llançador és bo. Aquest curs l'equip ha encaixat molts gols d'estratègia i en aquesta categoria et perjudica molt. Al Sagnier vam millorar i el camí a seguir és aquest. Evidentment, tinc ganes de celebrar un gol com a entrenador, però no ens hi hem d'obsessionar. Tenim bons davanters i estic tranquil en aquest aspecte. Guanyar l'Andorra i tenir després dues setmanes senceres d'entrenaments seria l'escenari ideal? És clar que sí. Sobretot guanyar contra un rival de renom com l'Andorra, l'equip que està més en forma del subgrup A. Seria molt positiu per a la confiança de l'equip i l'entorn. Si hi sumem que tindrem dues setmanes per entrenar amb la jornada de descans que ens toca, podríem continuar buscant millores, seria fantàstic. El partit de diumenge és important per això, per sumar, per qui és el rival i per tenir un període que ens deixés treballar coses que durant aquestes tres setmanes no hem pogut fer per falta de temps. Per cert, un Andorra amb un lligam especial amb Gabri, el seu anterior club abans de l'Olot? Em van destituir del càrrec fa just un any [es va fer oficial el 25 de febrer del 2020]. Vam formar un vincle molt sa amb els jugadors ja que vam pujar de primera catalana a tercera i després amb l'adquisició de la plaça vam ascendir a segona B. Conec jugadors, gent del club amb qui tinc bona relació. Visc a Andorra encara i tot això fa que sigui especial, però només per això, no per cap rancor, sinó al contrari. Allà em van donar l'oportunitat de ser entrenador a segona B i en aquest aspecte és un partit diferent. Quan va saber que es dedicaria a ser entrenador després d'acabar la seva carrera? En els darrers anys de la meua carrera com a professional. Amb l'edat, la càrrega de partits et provoca lesions i tens més temps per pensar. Va ser llavors que vaig decidir tirar per aquest camí. M'agradava, mirava molts partits, analitzava els equips i els observava com jugaven. A Suïssa, quan estava a prop de retirar-me, va ser quan em van créixer les ganes. De quins entrenadors va aprendre més com a futbolista, però també com a tècnic que és ara? [Va tenir Gonzalvo, Van Gaal, Rijkaard, Rexach, Serra Ferrer, Antic, Ten Cate, Van Basten...]? Dir un sol tècnic és complicat. És com els sistemes, que no n'hi ha un de millor o de pitjor, sinó que t'has de quedar amb coses de cada un. Amb els entrenadors al llarg de la meua carrera em passa això. Vaig debutar amb en Van Gaal i és un entrenador que em va marcar molt, pel fet de donar-me l'oportunitat. Amb en Rijkaard o en Ten Cate a l'Ajax també vaig aprendre molt. Aquesta connexió entre el Barça i Holanda sempre m'ha marcat molt en la meua trajectòria com a jugador i ara com a tècnic.

Publicat a:

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/1926197-el-marge-d-error-es-minim.html>